

(ISSN: 2602-4047)

Çeviker Abdulkerim, Taşdemir Dila Şeyda, Güler Yunus Emre, Boycotts In The History Of The Modern Olympic Games *International Journal of Eurasian Education and Culture*, 8(22), 1943-1964.

DOI: <http://dx.doi.org/10.35826/ijoecc.734>

Article Type: Review Article

BOYCOTTS IN THE HISTORY OF THE MODERN OLYMPIC GAMES

Abdulkerim ÇEVİKER

Hitit University Faculty of Sport Sciences Çorum Türkiye, kerimceviker@gmail.com
ORCID: 0000-0002-6566-1251

Dila Şeyda TAŞDEMİR

Hitit University Graduate Education Institute Çorum Türkiye, dila.cbn05@gmail.com
ORCID: 0000-0003-0145-9908

Yunus Emre GÜLER

Istanbul Esenyurt University, School of Physical Education and Sports İstanbul Türkiye, yunusemregulerr@gmail.com
ORCID: 0000-0002-0270-7494

Received: 21.02.2023

Accepted: 11.08.2023

Published: 01.09.2023

ABSTRACT

In this study, which aims to investigate and discuss the boycotts in the modern Olympic Games in the historical process, the review model, which belongs to the qualitative research methods, was used. Looking at the Olympic Games from a sporting perspective, they are the most comprehensive and broadest set of activities in the world. The Games have important social, cultural, political and economic significance. The Summer Olympic Games are designed to enable nations to compete within the framework of universal values such as peace, brotherhood and equality. However, when analyzing the historical process of the modern Summer Olympic Games, the state to which the Olympic city belongs sees the Olympic Games as part of national politics. At the Olympics and beyond, the most basic form of political contestation is protest. Protest is a broad term that refers to a range of actions aimed at showing disapproval and/or persuading or forcing others to change their behavior. From peaceful demonstrations to hunger strikes, boycotts, and political violence, there is a range of protest forms. State actors primarily used the Olympics for political contestation during the World War and Cold War periods, which were dominated by great power politics. From all this, it can be concluded that the Olympic Games brought together all the countries of the world in accordance with the philosophy of Olympism, which led to the development of international relations and allowed each of the participating countries to act in accordance with their own interests in the political, economic and even social spheres. On the other hand, this situation shows that politics and interests exist even in areas of countries that are thought to be outside of politics.

Keywords: Boycott, olympic games, olympism

INTRODUCTION

Sport is not only inseparable from education in creating modern communities and raising healthy generations in the future, but also has a significant impact on individual health, moral structure, education, productivity, production, and labor force (Mumcu et al., 2021). It is also known that there are many psychological effects in sports, especially the resistance of individuals and feeling good (Yaylacı and Ünlü, 2021). Also it can be said that sports have positive effects on power, and for these reasons, individuals are directed to sports (Turgut, 2022). Sports and athletic activities occupy an important place both in people's daily lives and in their future plans. At the same time, they also have a great influence on the policies of political powers to increase their power, on the political paths they take, and on strengthening their position on the international stage. Successes in sporting activities, competitions and Olympic Games provide a positive image both within the country and on the international platform, supporting the longevity of current governments. For this reason, there is always an effort to maintain sports activities (İnce, 2016).

The main purpose of sporting activities is to bring together states with different ethnic characteristics. Thus arose the function of sporting activities to integrate states. In later times, however, this purpose was replaced by an instrument that enables nations to demonstrate their superiority over others. However, it is recognised that sports have the advantage of making not only athletes but also ordinary people develop national feelings (Coşkun, 2009, p.239).

From a sports point of view, the Olympic Games are defined as the most comprehensive and broadest range of activities in the world. It is stated that the Games occupy an important place socially, culturally, politically and economically (Nikfitrat, 2020, p.3).

Looking at the historical process, we find that even societies or states that are politically and economically at enmity with each other have developed international relations and friendships thanks to such sports organizations, and as mentioned earlier, the Games have a politically important place both in terms of the social, political and economic interests of countries and in terms of their prominence on international platforms within the framework of the universality of sport (Koryürek, 2003, p.13).

The goal of the Olympic Games is for nations to compete within the framework of universal values such as peace, brotherhood, and equality. However, if we analyze the modern Summer Olympic Games in the historical process, we find that this purpose has changed. This is because the state to which the Olympic city belongs accepts the Olympic Games as part of its national policy (Crowther, 2004). One of the most important events that determine the place of nations in the global world is major sporting events; the other is the Olympic Games. In this sense, major sporting events are considered general and the Olympic Games are considered specific (Horne & Manzenreiter, 2006).

International sporting events, i.e. the Olympic Games, are a breeding ground for international political conflict. For example, the Olympics allow people to protest against something. In this case, the Olympic Games become a structure where a number of actors from different societies can demonstrate political power. The protest or demonstration of power can be called an Olympic protest. But it is not only carried out by local groups or transnational activists. This is because the Olympic Games is a space where states protest the work and actions of other states, and furthermore, it is a space that allows an international state to historically coerce and even punish different societies or political actors (Cottrell & Nelson, 2010). This situation is somewhat reminiscent of a boycott. According to some interpretations, a boycott can be defined as a short-term response compared to war that involves a "diplomacy of recognition and non-recognition" and is aimed at achieving a specific goal in international relations. The term is related to the concept of "sanctions," which is used to describe decisions against states (Doxey, 1995).

Boycotts undermine the economic, political, and socially inclusive role of the Olympics among nations. Religious, racial, or ideology-centered political events, i.e. boycotts, practiced in Olympic history overshadow the philosophy, spirit, and purpose of the Olympic Games (Güven Karahan, 2015). Although boycotts are possible in many sporting activities, political boycotts are most common in the Olympic Games. This is because the Olympic Games reach a much larger audience. In terms of process, there have been political situations and boycotts at many Olympic ceremonies since 1896 (Hill, 1992). Indeed, state administrators and political actors have been seen to use the Olympics for political confrontations during the World War and the Cold War (as cited in Cottrell & Nelson, 2010).

It has been observed that Olympic boycotts affect both athletes and states. According to some commentaries on this topic, diplomatic boycotts have less adverse effects on international relations but can cause significant psychological problems, such as stress, among athletes (Su et al., 2021).

Our study aims to analyse the evolving role of sport in international relations. In particular, it analyses the transformation of major sporting events, such as the Olympic Games, from platforms for political expression and national rivalry, from their original purpose of promoting international unity and understanding. By analysing historical examples of boycotts and protests within the Olympic Games, this study will facilitate our understanding of how sport's initial purpose as a unifying force has been shaped by political motivations and how these dynamics impact on both nations and athletes. By analysing historical and contemporary examples of boycotts and protests within the Olympics, our study will contribute to our understanding of how they affect international relations, diplomatic strategies and the mental well-being of athletes. By understanding this shift in the role of sport, the study can contribute to illuminating a deeper aspect of the complex relationship between sport, politics and international cooperation.

It contributes to the existing literature by revealing a less-studied aspect of international relations and sport. By examining how international sporting events, especially the Olympics, have evolved from symbols of global

cohesion into instruments of political expression and competition, our study contributes to the understanding of the complex relationship between sport, diplomacy and national interests. It also emphasises the psychological effects of political disruptions in sporting events on athletes, an aspect of this aspect that has not been widely addressed in previous studies.

This study is of great importance as it reveals a less explored aspect of international relations and sport. By examining how international sporting events influence and are influenced by political agendas, it can be said that it will contribute to a broader understanding of the complex relationship between sport and diplomacy. At the same time, it brings to the fore again how important it is for athletes to prioritise their mental health in dynamic processes. In this study, it can be said that using sport as a diplomatic element will contribute to our understanding of the various effects of using sport as a diplomatic element and the reflections of these effects on countries and athletes.

METHOD

In this study, conducted to investigate and discuss the boycotts in the modern Olympic Games in the historical process, the review model, which belongs to the qualitative research methods, was used.

BOYCOTTS AT THE MODERN OLYMPIC GAMES

If we look at the course of the modern Olympic Games in the historical process, we see that many boycotts have taken place. For example, the first boycott we come across in this context was at the 1908 London Olympics. All the competitions at these Olympic Games were officiated by British referees. However, these referees made some wrong decisions. During the competitions, an American athlete was disqualified from the 400-meter race because he had committed a foul and was out of the game. Because of this, all other American athletes boycotted the games and did not participate. As a result of the boycott, the British athlete finished first in the last race by running alone (Seçilmiş, 2004, p.32). This boycott in 1908 was not politically motivated, but rather ethically motivated. However, there were also Olympic Games where politics intervened in the athletic competitions, political boycotts and nations' own propaganda took place. The first of these was the 1936 Berlin Olympics (Balci, 2003).

It can be seen that the 1936 Berlin Olympics had more remarkable features compared to the previous games, both in terms of preparation with remarkable showmanship and the participation of a large number of athletes and spectators. They also became a political spectacle in which Hitler tried to prove his ideology of 'Greater Germany' and the superiority of the Aryan race' (Bozkurt, 2014). Hitler's government not only agreed to support the Olympics financially and organizationally, but also promised to allow athletes of all races, such as Jews and Blacks, to compete, moving away from Nazi attitudes (Large, 2012). However, despite all of these promises and expressions of support, the 1936 Berlin Olympics went down in history as the Games that foregrounded and supported the Nazi philosophy and carried out the propaganda of Hitler's current government (Paker, 1980, as

cited in Yaman, 1989, p.36). This attitude of Hitler worried all other countries participating in the Olympic Games and especially the Jewish community living in America. For this reason, after the International Olympic Committee announced that the Games would be held in Berlin, the United States wanted to boycott the Games, but the International Olympic Committee (IOC) convinced the United States and refused (Paker, 1990).

Another Olympics where political propaganda was involved was the 1956 Melbourne Olympics. There, too, politics was involved in sports. The Netherlands, Switzerland and Spain boycotted the Games because of the Soviet Union's invasion of Hungary; Egypt, Iraq and Lebanon boycotted the Games because of the Suez Crisis. The People's Republic of China, disagreeing with the admission of the Republic of China to the Games, withdrew two weeks after the opening of the Olympics (Tercüman Spor Ansiklopedisi, 1983, p.987).

South Africa was excluded from the 1964 Tokyo Olympics because of its racist behavior. However, it was allowed to participate in the 1968 Olympics in Mexico City. This decision led to a boycott by 40 countries, mainly from the African continent. In protest of South Africa's reinstatement readmission, 40 African countries declared that they would not participate in the competitions. Russia also joined this boycott. To overcome the boycott crisis, the Olympic Committee decided to exclude South Africa from the Mexico City Games (Felek, 1976).

The 1972 Munich Olympics were marked by a political boycott and terrorist attacks. The International Olympic Committee's decision to allow Rhodesia back into the games caused other African countries to boycott the games. The reason was the racist activities in Rhodesia (TMOK, 1973, as cited in Seçilmiş, 2004, p.76). In addition to this incident, the Olympic village was attacked by terrorists during the Games and 2 Israeli athletes were killed. Other athletes were held hostage by terrorists for 36 hours. As a result of this conflict, 9 Israeli athletes, 5 terrorists, and 1 policeman were killed (Giritli, 1983, p.84). The goal of the Palestinian guerrillas who perpetrated this incident was to obtain the release of 200 Palestinian citizens who were held captive in Israel. For this reason, they made political propaganda for their cause at the Olympic Games, which attracted the attention of the whole world (Köni, 1982, as cited in Yaman, 1989, p.42).

At the 1976 Montreal Olympics, racism was the main reason for the boycott. Before the Games, New Zealand traveled to South Africa, a country considered racist, for rugby matches. African countries therefore requested that New Zealand not participate in the Montreal Games, but this request was rejected. After this decision, 20-22 countries did not participate in the Games in Canada. In addition, Nationalist China in Taiwan did not participate in the Olympics because the organizing committee did not recognize it as the Republic of China (Koryürek, 1996, p.66).

The 1980 Olympics were not only the first Olympics for a socialist state, but also the first Olympics held in a totalitarian country since 1936 (Kanin, 1980). After USSR attack on Afghanistan in 1979, the U.S. National Olympic Committee, under the influence of U.S. President Jimmy Carter, boycotted the 1980 Moscow Olympics and decided not to send athletes (Hill, 1992). According to some interpretations on this topic, America reacted most

strongly to the Soviet invasion of Afghanistan (Sarantakes, 2011). As support grew for the American-led boycott of the Moscow Games, many countries boycotted the Games and did not participate (Jefferys, 2012).

As you can see, the influence of the Olympics has grown considerably on the political scene as well. In particular, President Carter's boycott of the Olympics in 1980 and the use of this situation as a diplomatic weapon have led to a decrease in the unifying and integrative nature of the sports games and their involvement in political competition on the international stage. Therefore, a similarly politically motivated decision by the Soviet Union to boycott the following Olympic Games was not a surprise (Guttmann, 1988, as cited in Yılmaz, 2021). In 1982, Moscow launched a propaganda campaign directed against the organizational preparations for the 1984 Summer Olympics, stating that this instruction was directed at all Eastern bloc countries. In response, Soviet authorities declared a boycott of the Olympics on May 8, 1984 (Pasko, 2020).

In 1988, North and South Korea, known to be enemies, wanted to co-host the Seoul Olympics. However, as a result of the dispute between the two countries, North Korea boycotted South Korea and did not participate in the Olympics (Ha, 2000, p.12).

It becomes clear that some decisions were made to prevent boycotts that were believed to cast a shadow on the Olympic Games as a peaceful, holistic, and unifying element. According to Koryürek (2003, p.71), the International Olympic Committee, believing that boycotts would stop, announced that countries that boycotted the Games after the 1988 Olympics would be expelled from the IOC and would not be invited to any subsequent Olympics.

After this decision of the International Olympic Committee, the situation of boycotting and not participating in the Olympic Games for any reason (political, economic, racial, religious, etc.) was ended. Nevertheless, countries have continued to politically criticize the countries hosting the Olympic Games even without an official boycott decision. For example, after the decision to hold the 2008 Games in China, Taiwan and Tibet heavily criticized and defamed China. In response to these actions, China censored some Tibet-related websites as well as the Hong Kong and Taiwan newspapers Apple Daily and Liberty Times (Hartley, 2010).

CONCLUSION and DISCUSSION

One of the best-known goals of the modern Olympic movement, as stated in the Olympic Charter, is to educate young people in the spirit of understanding and friendship through sport, and to communicate with each other through sport. This will help create a more unifying, inclusive and peaceful world (Olympic Charter, 1980). However, despite the fact that it is well known how important sport is and that it has a positive impact on young people, societies and even international relations, there are still those who want to eclipse these organizations and see them as a means of political propaganda. The most obvious example of this situation is the various boycotts of the Olympic Games.

The boycotts were the first time politics was indirectly introduced into the Olympic arena, using sport to build peaceful relations between nations. The display of fervent nationalism, even at the first Olympics of the modern era, is indicative of the political problems that would persist at the Games. Even though the IOC was created to ensure the separation of sport and politics, that separation has never really been achieved. This is because the fact that the Olympic Games were founded to promote international peace means that politics are inextricably linked to the Games (Sykes, 2017).

At this point, it does not seem possible to view the Olympics as just an athletic activity (Matheson & Baade, 2004). Those who participate in the Olympics, those who host or even want to host them, and those who watch the Games should not forget that they are in fact navigating the labyrinths of global politics (Şahin, 2010). Similarly, Kanin (1980), for example, argued that politics cannot be considered as a separate part of sports. For this reason, it is even argued that if the IOC does not take significant sanctions, political events will take an important place alongside athletes' performances in the years to come.

For example, the exclusion of Russia from the Olympics due to the Ukrainian invasion is a reflection of the complex interaction between international relations and sports. This event underscores how political tensions and conflicts can infiltrate even the most prestigious sports events, demonstrating how the Olympic Games can become tools in the arena of politics.

Russia's intervention in Ukrainian territory, deemed a violation of international law, has raised serious concerns within the international community. Given that this conflict encompasses political and territorial integrity issues, it inherently carries strong political dimensions. Consequently, international sports organizations can't avoid reflecting this political tension.

While sports are often seen as promoters of peace, friendship, and understanding, the deep entanglement of political rivalries in the international arena means that major sports events can become part of political propaganda or demonstrations of power. This reality highlights how the purpose and spirit of events like the Olympics can be shaped by political dynamics.

The exclusion of Russia from the Olympics is a political decision, a response from the international community to the situation in Ukraine. This situation underscores the political dimensions of the Olympic Games and illustrates how even the innocence of sports can be influenced by political tensions. Moreover, such actions demonstrate that international sports organizations and countries can use these platforms as significant tools to reflect their political stances and values. In conclusion, the impact of the Ukrainian invasion on Russia's participation in the Olympics exemplifies how international political tensions and conflicts can permeate the realm of sports. This serves as a reminder that the Olympics aren't merely a representation of sports but also a reflection of international politics, showing how major sports events can extend into the domain of political arenas (Diodato, E., & Strina, V. (2023); Tariq, 2023).

In summary, the relationship between sport and international politics is not simple and many paradoxes are at the heart of this relationship. The Olympic Games represent one of the most heated and intense forms of international competition, but they are also used as a symbol to promote peace. Olympic sports attempt to be apolitical, but are constantly politicized. The Olympics are conceived and organized within the framework of a state-based international system, but activist groups and institutions like the IOC can wield unusual power in these events. It is precisely these paradoxes that make the Olympics much more than a sporting event, but an important political, social, economic, and cultural phenomenon (Cottrell & Nelson, 2010). National politicians and governments use the Olympics to achieve their individual or national goals. One reason that politics is central to governments' relationship with the Games is that the Games cost a lot of money but provide little economic benefit (Berg, 2008).

From all this, it can be concluded that the Olympic Games brought together all the countries of the world in accordance with the philosophy of Olympism, which led to the development of international relations and allowed each of the countries participating in the Olympic Games to act in accordance with their own interests in the political, economic and even social spheres. On the other hand, this situation shows that politics and interests also exist in areas of countries that are thought to be outside of politics.

This study underscores the intricate interplay between sports and international politics, revealing that the Olympic Games, originally intended to promote understanding and friendship through sport, have become arenas for political maneuvering. Despite efforts to separate sport from politics, politics have consistently intersected with the Games. The study highlights that the Olympics, while symbolizing global competition and peace, also serve as platforms for political agendas. This study provides insights into the complex relationship between sports and politics, particularly within the context of the Olympic Games. It sheds light on how the Olympics, which strive to be apolitical, are inherently entwined with politics due to their historical foundation promoting international peace. The study's findings emphasize that while the Olympics celebrate athletic achievement, they simultaneously reflect and influence international political dynamics.

This study contributes to the literature by delving into the paradoxes surrounding the relationship between sports and international politics, with the focus on the Olympic Games. It enriches our understanding of how the Olympics, despite their aim for neutrality, have become arenas for political expression. The study also highlights the economic and symbolic significance of the Olympics in political contexts, filling a gap in existing literature and encouraging further exploration of this multifaceted relationship.

Boycotts within the modern Olympics have emerged as a stark illustration of the intersection between sports and politics. These boycotts represent instances where political motivations override the spirit of international unity that the Olympics were designed to foster. Nations, often to express grievances or advance political agendas, leverage the global stage of the Games. This phenomenon shows that even in spaces seemingly distanced from politics, such as sports, political interests can shape and influence actions.

In essence, this study has brought to the forefront the complex nature of the Olympic Games and their role in international relations. It reveals that while the Olympics were intended to transcend politics and promote global understanding, they have become sites where political aspirations are articulated and agendas advanced. This realization deepens our understanding of the Olympics as a multidimensional phenomenon that reflects not only athletic prowess but also political motivations. The study encourages a nuanced perspective on the Games, underscoring that they are not merely sporting events but intricate instruments intertwined with global politics.

ETHICAL TEXT

Since this research was conducted with a qualitative method (review), there is no need for an Ethics Committee. "In this article, journal writing rules, publication principles, research and publication ethics rules, journal ethics rules were followed. The authors are responsible for any violations that may arise in relation to the article."

Authors Contribution Rate:

Abdulkerim ÇEVİKER %40, Dila Şeyda Taşdemir %30, Yunus Emre Güler %30.

REFERENCES

- Balcı, C. (2003) Oyunun Kuralları Olimpik Sporlar Antikiteden Moderniteye Olimpiyat Oyunları, Boyut Yayıncılık, İstanbul
- Berg, C. (2008). Politics, not sport, is the purpose of the Olympic games. *The Institute of Public Affairs Review: A Quarterly Review of Politics and Public Affairs*, 60(3), 14–18. <https://search.informit.org/doi/10.3316/informit.661669163372971>
- Bozkurt, C. (2014). Nazilerin gölgesinde 1936 Berlin Olimpiyatları ve Türk sporcuların müsabakaları. *Journal of History Studies*, 6(6), 17-41.
- Coşkun, V. (2009). *Ulus-Devletin dönüşümü ve meşruluk sorunu*. Liberte Yayınları.
- Cottrell, M.P., & Nelson, T. (2010). Not just the games? power, protest and politics at the Olympics. *European Journal of International Relations*, 17(4), 729–753. <https://doi.org/10.1177/1354066110380965>
- Crowther, N. (2004). The state of the modern Olympics: citius, altius, fortius?. *European Review*, 12 (3), 445-460.
- Diodato, E., & Strina, V. (2023). Olympic Diplomacy as Contestation: The Legacy of the Beijing Olympics. *The International Spectator*, 58(2), 1-16.2023.
- Doxey, M. (1995). Something old, something new: the politics of recognition in post cold-war europe. *Diplomacy and Statecraft*, 6(2), 303-322.
- Felek, B. (1976). Olimpiyat oyunları nedir? *T.M.O.K Dergisi*. (33), 7-8.
- Giritli, İ. (1983). *Olimpik hareket*. TMOK Yayınları.
- Guttmann, A. (1988). Soğuk savaş ve Olimpiyatlar. (Çev: Ö. Yılmaz, 2021). *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 1(4), 75-81.

- Güven Karahan, B. (2015). Modern Olimpiyat oyunlarında siyaset ve boykotlar. *International Journal of Sport Exercise and Training Sciences - IJSETS*, 1(2), 114-119. <https://doi.org/10.18826/ijsets.30355>
- Ha, W.Y. (2000). *Korean sports in the 1980's and the Seoul Olympic Games of 1988* [Doctoral dissertation, Pennsylvania State University]. <https://core.ac.uk/download/pdf/51179822.pdf>
- Hartley, C. (2010). *The Politics of the Olympics: A Survey*. Taylor & Francis e-library.
- Hill, C.R. (1992). *Olympic Politics*. Martin's Press.
- Horne, J., & Manzenreiter, W. (2006). An introduction to the sociology of sports mega-events. *The Sociological Review*, 54(2), 1-24.
- İnce, M. (2016). Spor ile Siyasetin ilişkisi üzerine bir analiz; Sporu siyasete alet etmek. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(2), 456-464. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/joiss/issue/30780/323674>
- Jefferys, K. (2012). Britain and the Boycott of the 1980 Moscow Olympics. *Sport in History*, 32(2), 279-301. <https://doi.org/10.1080/17460263.2012.681356>
- Kanin, D.B. (1980). The Olympic Boycott in diplomatic context. *J. Sport Social Issues*, 4(1) 1-24. <https://doi.org/10.1177/019372358000400101>
- Koryürek, C. (1996). *Olimpiyat tarihi M.Ö.776-M.S.1996 klasik ve modern Olimpiyatlar, Olimpiyatlarda Türkler*. Arçelik Yayınları.
- Koryürek, C. (2003). *Olimpiyatlar*. Akbank Yayınları.
- Large, D.C. (2012). The Nazi Olympics: Berlin 1936. In Lenskyj, H.J., & Wagg, S. (Eds.). *The Palgrave Handbook of Olympic Studies*. Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1057/9780230367463_5
- Matheson, V.A., & Baade, R.A. (2004). Mega-Sporting events in developing countries: playing the way to prosperity?. *The South African Journal of Economics*, 72(5), 1085-1096.
- Mumcu, H.E., Çeviker, A., & Güder, E.N. (2021). Kalkınma planları ve hükümet programlarında sporun ekonomik, sosyal ve siyasal analizi. *Turkish Studies-Social*, 16(4), 1553-1577. <https://dx.doi.org/10.47356/TurkishStudies.51582>
- Nıkfitrat, F. (2020). *Modern Olimpiyat oyunlarının gelişim sürecinin değerlendirilmesi* (Tez No. 638525) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa].
- Olympic Charter. (1980). Comite International Olympique, *Olympic Charter provisional edition*. <https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/Olympic-Studies-Centre/List-ofResources/Official-Publications/Olympic-Charters/EN-1980-Olympic-Charter-Provisional.pdf>.
- Paker, S. (1990). *Dünden bugüne Olimpiyatlar*. Hürriyet Gazetesi.
- Panja, Tariq. "Ukraine Renews Its Threat to Boycott Olympics if Russian Athletes Compete." *New York Times*, 4 Feb. 2023, p. B8(L). Gale Academic OneFile, link.gale.com/apps/doc/A735728642/AONE?u=anon~65276574&sid=googleScholar&xid=eb22ead0.
- Pasko, A. (2020). Polish participation in the 1984 Summer Olympics Boycott: The Inside Story. *The International Journal of the History of Sport*, 37(15), 1608-1623. <https://doi.org/10.1080/09523367.2020.1845157>

- Şahin, Y. (2010). Olimpiyat kenti'nden Olimpiyat Devleti'ne. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 12(18), 73-80.
- Sarantakes, N.E. (2011). *Dropping the torch: Jimmy Carter, the Olympic Boycott, and the Cold War*. Cambridge University Press.
- Seçilmiş, K. (2004). *Antik zamandan günümüze Olimpiyat oyunları*. İl Press Yayınevi.
- Su, Z., McDonnell, D., Wen, J., Kozak, M., Abbas, J., Šegalo, J., ...et al (2021). Mental health consequences of COVID-19 media coverage: the need for effective crisis communication practices. *Global Health*, 17(4). <https://doi.org/10.1186/s12992-020-00654-4>
- Sykes, J. (2017). *Running a Political campaign through the Olympics: Carter and the Boycott of the 1980 Summer Olympics* [Department of History, Barnard College senior thesis seminar]. https://barnard.edu/sites/default/files/inlinefiles/JenSykes_Running%20a%20Political%20Campaign%20through%20the%20Olympics_2017.pdf
- Tercüman Spor Ansiklopedisi*. (1983). Tercüman Yayınları.
- Turgut, A. (2022). *Sporda Kuvvet Antrenmanı*. Akademisyen Kitabevi.
- Yaman, M. (1989). *Olimpiyat oyunları ve turizm ilişkisinin Türkiye açısından değerlendirilmesi* [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi]. <http://nek.istanbul.edu.tr:4444/ekos/TEZ/18008.pdf>
- Yaylaci, S. T., & Ünlü, Ç. (2021). The Effect of Sport Activities on Self-Confidence Levels of 13-14 Year-Olds. *Journal of Educational Issues*, 7(3), 319-335.

MODERN OLİMPİYAT OYUNLARI TARİHİNDE BOYKOTLAR

Öz

Tarihsel süreç içerisinde modern olimpiyat oyunlarında yapılan boykotları incelemek ve tartışmak amacıyla yapılan bu çalışmada niteliksel araştırma yöntemlerinden biri olan derleme modeli kullanılmıştır. Olimpiyat oyunları, sportif bir açıdan değerlendirildiğinde dünya genelinde en kapsamlı ve en geniş içeriğe sahip faaliyetler bütünü olarak tanımlanmaktadır. Oyunların sosyal, kültürel, siyasi ve ekonomik açıdan önemli bir yere sahip olduğu görülmektedir. Yaz olimpiyatlarında ulusların barış, kardeşlik ve eşitlik gibi evrensel değerler çerçevesinde yarışmaları amaçlanmaktadır. Fakat modern yaz olimpiyatlarının tarihsel süreci incelendiğinde olimpiyat kentinin ait olduğu devlet, olimpiyat oyunlarını ulusal siyasetin bir parçası olarak görmektedir. Olimpiyatlarda ve ötesinde, en temel siyasi çekişme biçimi protestodur. Protesto, onaylamadığını göstermeyi veya başkalarını davranışlarını değiştirmeye ikna etmeyi veya zorlamayı amaçlayan bir dizi eylemi ifade eden geniş bir kavramdır. Barışçıl gösterilerden açlık grevlerine, boykotlardan siyasi şiddete kadar protesto sayılabilecek bir dizi eylem türü bulunmaktadır. Devlet aktörlerinin, büyük güç siyaseti tarafından yapılandırılan Dünya Savaşı ve Soğuk Savaş dönemlerinde olimpiyat oyunlarını öncelikle siyasi çekişme için kullanıldıkları görülmektedir. Bütün bunlardan hareketle olimpiyat oyunlarının, dünyadaki tüm ülkeleri olimpizm felsefesine uygun şekilde bir araya getirmiş olduğu; bu sayede ise hem uluslararası ilişkilerin gelişmesine hem de olimpiyatlara katılan ülkelerin her birinin siyasi, ekonomik ve hatta toplumsal alanda kendi menfaatleriyle örtüşecek şekilde hareket etmelerine imkân sağladığı sonucu çıkarılmaktadır. Diğer yandan bu durum, ülkelerin politika dışında kaldığı düşünülen alanlarında bile aslında siyasetin ve çıkarların var olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Boykot, olimpiyat oyunları, olimpizm.

GİRİŞ

Spor, modern toplulukların ortaya çıkmasında ve gelecekte sağlıklı nesiller yetiştirilmesinde eğitim ile ayrılmaz bir bütün olarak karşımıza çıkmasının yanı sıra; bireylerin sağlık, ahlaki yapı, verimlilik, üretim, iş gücü gibi durumlarını önemli bir şekilde etkilemektedir (Mumcu vd, 2021). Spor faaliyetleri bireyin özgüven, kendini iyi hissetme başta olmak üzere birçok psikolojik etkisinin olduğu da bilinmektedir (Yaylacı ve Ünlü, 2021). Ayrıca, sporun kuvvet üzerinde de olumlu etkilerinin olduğu ve bu nedenlerden dolayı bireylerin spora yöneldiği söylenebilir (Turgut, 2022) Spor ve sportif faaliyetlerin insanların hem gündelik hayatlarında hem de gelecekle ilgili planlarında mühim bir yeri vardır. Aynı zamanda siyasi iktidarların kendi güçlerini artırmaya yönelik politikalarını oluşturmalarında, izledikleri siyasi yollarında ve uluslararası arenadaki konumlarını yükseltmede de etkisi büyüktür. Spor faaliyetlerinden, müsabakalardan, olimpiyatlardan elde edilecek başarı hem ülke içinde hem uluslararası platformda pozitif bir imaj sağlayacak ve mevcut yönetimlerin uzun ömürlü olmasını destekleyecektir. Bu nedenle spor faaliyetleri hep elde tutulmaya çalışılmaktadır (İnce, 2016).

Sportif faaliyetlerin öncelikli amacı farklı özelliklere sahip devletlerin bir araya gelmesini sağlamaktır. Böylece sportif faaliyetin devletleri bütünleştiren işlevini ortaya çıkacaktır. Fakat ilerleyen zamanlarda bu amaç yerini ulusların birbirine üstünlük göstermelerine olanak sunan bir araç olmasına bırakmıştır. Halbuki sporun yalnızca sporculara değil sıradan bireylere de ulusal duyguları benimsetmede avantaj sahibi olduğu kabul edilmektedir (Coşkun, 2009, s.239).

Olimpiyat oyunları, sportif bir açıdan değerlendirildiğinde dünya genelinde en kapsamlı ve en geniş içeriğe sahip faaliyetler bütünü olarak tanımlanmaktadır. Oyunların sosyal, kültürel, siyasi ve ekonomik açıdan önemli bir yere sahip olduğu görülmektedir (Nıkfıtrat, 2020, s.3).

Tarihsel süreç içerisinde incelendiğinde siyasi ve ekonomik anlamda birbirleriyle ters düşen toplumların ya da devletlerin bile bu tarz spor organizasyonları sayesinde uluslararası ilişkilerinin ve dostluklarının geliştiği görülmekte olup daha önce de belirtildiği üzere hem ülkelerin sosyal, siyasal ve ekonomik anlamda çıkar sağlamaları hem de sporun evrenselliği çerçevesinde uluslararası platformlarda ön plana çıkmaları bakımından oyunlar siyasi anlamda önemli bir yere sahiptir (Koryürek, 2003, s.13).

Olimpiyatlarındaki oyunların amacı, milletlerin barış, kardeşlik ve eşitlik gibi evrensel değerler çerçevesinde yarışmalarıdır. Ancak özellikle modern yaz olimpiyatları tarihsel süreç içinde incelendiğinde bu amacın değiştiği görülmektedir. Çünkü olimpiyat kentinin ait olduğu devlet, olimpiyat oyunlarını kendi ulusal siyasetinin bir parçası olarak kabul etmektedir (Crowther, 2004). Küresel dünyada ulusların yerlerini belirleyen en önemli olaylardan biri büyük spor oyunları; diğeri de olimpiyatlardır. Bu anlamda büyük spor olayları genel, olimpiyatlar ise özel olarak değerlendirilmektedir (Horne & Manzenreiter, 2006).

Uluslararası spor etkinlikleri, yani olimpiyat oyunları uluslararası siyasi çekişmelerin yaşanmasına zemin hazırlamaktadır. Örneğin, olimpiyatlar, kişilerin herhangi bir şeyi protesto etmelerine olanak sağlamaktadır. Bu

durumda ise olimpiyatlar, farklı toplumlardaki bir dizi aktörün, adeta siyasi olarak güç sergiledikleri bir yapı haline gelmektedir. Yapılan protesto veya güç gösterisi olimpik protesto olarak nitelendirilebilir. Ancak bu, yalnızca yerel gruplar ya da ulusötesi aktivistler tarafından gerçekleştirilmez. Çünkü olimpiyatlar devletlerin başka devletler tarafından yürütülen çalışmaların, eylemlerin protesto edildiği ve bu duruma ek olarak uluslararası bir devletin farklı toplum veya siyasi aktörleri tarihsel olarak zorlaması hatta cezalandırmasına olanak sağlayan bir mekandır (Cottrell & Nelson, 2010). Bu durum bir nevi boykotu çağrıştırmaktadır. Bazı yorumlara göre boykot, uluslararası ilişkilerde özel bir amaca ulaşmak için planlanmış, “tanıma ve tanınamama diplomasisini” içeren, savaştan daha kısa süreli tepki olarak tanımlanabilir. Bu terim, devletlere karşı olarak alınan kararları tanımlamak amacıyla kullanılan “yaptırım” kavramı ile ilişkilidir (Doxey, 1995).

Boykot, olimpiyat oyunlarının devletlerarasındaki ekonomik, siyasi ve toplumsal bakımdan bütünleştirici görevini zedelemektedir. Olimpiyat tarihinde uygulanan dini, ırkçı ya da ideoloji merkezli politik olaylar, yani boykotlar olimpiyatın felsefesine, ruhuna ve amacına gölge düşürmektedir (Güven Karahan, 2015). Her ne kadar birçok spor faaliyetinde boykot yapılabilir olsa bile, siyasi boykotlar en çok olimpiyatlarda yapılmaktadır. Çünkü olimpiyatlar çok daha fazla kitleye ulaşılmaktadır. Süreç olarak bakıldığında 1896 yılından itibaren birçok olimpiyat töreninde birtakım politik durumlar, boykotlar meydana gelmiştir (Hill, 1992). Hatta devlet yöneticilerinin, siyasi aktörlerin dünya savaşı ve soğuk savaş dönemlerinde siyasi çekişme için özellikle olimpiyat oyunlarını kullandıkları görülmektedir (Akt. Cottrell & Nelson, 2010).

Olimpiyatlarda yapılan boykotların, devletlerin yanı sıra sporcuları da etkilediği gözlemlenmektedir. Konu hakkındaki bazı yorumlara göre, diplomatik boykotlar uluslararası ilişkiler üzerinde daha az zararlı etkiye neden olabilirken sporcularda stres gibi önemli zihinsel birtakım sağlık sorunlarına neden olabilir (Su et al., 2021).

Çalışmamız uluslararası ilişkilerde sporun evrilen rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Özellikle Olimpiyat Oyunları gibi büyük spor etkinliklerinin, uluslararası birlik ve anlayışı teşvik etme amacından, siyasi ifade ve ulusal rekabet platformlarına dönüşümünü ele almaktadır. Olimpiyat Oyunları içinde boykot ve protestoların tarihsel örneklerini analiz ederek, bu çalışma sporun başlangıçta birleştirici bir güç olma amacının nasıl siyasi motivasyonlarla şekillendiğini ve bu dinamiklerin hem uluslara hem de sporculara nasıl etki ettiğini anlamamızı kolaylaştıracaktır. Çalışmamız, olimpiyatlar içindeki boykot ve protestoların tarihsel ve çağdaş örneklerini inceleyerek, uluslararası ilişkileri, diplomatik stratejileri ve sporcuların zihinsel refahını nasıl etkilediğiyle ilgili fikir sahibi olmamıza katkı sağlayacaktır. Sporun rolündeki bu değişimin anlaşılmasıyla çalışma spor, siyaset ve uluslararası işbirliği arasındaki karmaşık ilişkinin daha derin bir yönünün aydınlatılmasına katkı sağlayacağı düşünülebilir.

Uluslararası ilişkiler ve sporun daha az incelenmiş bir yönünü ortaya koyarak mevcut literatüre katkı sağlamaktadır. Uluslararası spor etkinliklerinin, özellikle Olimpiyatların, küresel uyumun sembollerinden siyasi ifadenin ve rekabetin araçlarına nasıl dönüştüğünü inceleyen çalışmamız spor, diplomasi ve ulusal çıkarlar arasındaki karmaşık ilişkinin anlaşılmasına katkıda bulunur. Ayrıca, spor etkinliklerindeki siyasi kesintilerin

sporcular üzerindeki psikolojik etkilerini vurgulayarak, bu yönün önceki çalışmalarda geniş ölçüde ele alınmamış bir yönüne vurgu yapmaktadır.

Bu çalışma, uluslararası ilişkiler ve sporun daha az keşfedilmiş bir yönünü açığa çıkardığı için büyük öneme sahip olduğu söylenebilir. Uluslararası spor etkinliklerinin nasıl siyasi gündemlere etki ettiğini ve hangi ölçüde etkilendiğini inceleyerek, spor ve diplomasi arasındaki karmaşık ilişkinin daha geniş kavrayışına katkı sağlayacağı söylenebilir. Aynı zamanda sporcuların dinamik süreçler içerisinde zihinsel sağlığını öncelikli tutmasının ne kadar önemli olduğu sonucunu tekrar ön plana çıkarmaktadır. Bu çalışmada, sporu diplomatik bir unsur olarak kullanmanın çeşitli etkilerini ve bu etkilerin ülkeler ve sporcuların üzerindeki yansımalarını görmemize katkı sağlayacağı söylenebilir.

YÖNTEM

Tarihsel süreç içerisinde modern olimpiyat oyunlarında yapılan bojkotları incelemek ve tartışmak amacıyla yapılan bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan derleme modeli kullanılmıştır.

MODERN OLİMPİYAT OYUNLARINDA BOJKOTLAR

Modern olimpiyat oyunlarının tarihsel süreç içindeki seyri incelendiğinde birçok bojkot olayının gerçekleştiğini görmekteyiz. Örneğin bu konuda karşımıza çıkan ilk bojkot 1908 Londra olimpiyatlarında yapılmıştır. Bu olimpiyatlardaki yapılan bütün müsabakalar İngiliz hakemler tarafından yönetilmiştir. Bu hakemler pek çok hatalı karar vermiştir. Müsabakalar sırasında Amerikalı bir atlet, 400 metre yarışında faul yaptığı için yarışmadan diskalifiye edilmiş ve oyun dışı kalmıştır. Bu nedenle diğer tüm Amerikalı atletler oyunları bojkot etmiş ve katılım sağlamamıştır. Böylece bojkot sonucunda İngiliz atlet final yarışında tek başına koşarak birinci olmuştur (Seçilmiş, 2004, s.32). 1908 yılındaki bu bojkot olayı siyasi değil daha çok etik içeriklidir. Ancak siyasetin spor müsabakalarına girdiği, siyasi bojkotların ve ulusların kendi propagandalarının yer aldığı olimpiyatlar da vardır. Bunlardan ilki, 1936 yılında Berlin’de gerçekleştirilen olimpiyat oyunlarıdır (Balcı, 2003).

Berlin’de 1936 yılında yapılan olimpiyat oyunlarının gerek dikkat çekici gösteriş içeren hazırlık süreciyle gerekse büyük sayıda sporcu ve seyirci katılımıyla daha önce yapılmış olan oyunlara oranla daha fazla dikkat çekici özelliğe sahip olduğu görülmektedir. Ayrıca Hitler’in ‘Büyük Almanya’ ve Aryan Irkın Üstünlüğü’ ideolojisini ispat etmeye çalıştığı siyasi bir gösteri haline dönüşmüştür (Bozkurt, 2014). Hitler yönetimi olimpiyatlardaki oyunlar için mali ve örgütsel destek vermeyi kabul etmesinin yanı sıra, Nazi tutumundan uzaklaşarak, Yahudi ve siyahi gibi tüm ırklardan sporcuların müsabakalara katılmasını memnuniyetle karşılayacağına dair söz vermiştir (Large, 2012). Ancak bütün bu söz ve destek açıklamalarına rağmen 1936 Berlin Olimpiyatları, Nazi felsefesinin ön planda tutulduğu, desteklendiği ve mevcut Hitler yönetiminin propagandasının yapıldığı oyunlar olarak tarihe geçmiştir (Paker, 1980, akt. Yaman, 1989, s.36). Hitler’in takındığı bu tavır, olimpiyata katılan diğer tüm ülkeleri ve özellikle de Amerika’da yaşayan Yahudi topluluğunu rahatsız etmiştir. Bu nedenle Uluslararası Olimpiyat Komitesinin

oyunların Berlin’de yapılacağını açıklamasından sonra ABD oyunları boykot etmek istemiştir fakat Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC), ABD’yi ikna ederek bu düşüncesinden geri çevirmiştir (Paker, 1990).

Siyasi propagandanın dahil olduğu olimpiyatlardan bir diğeri 1956 Melbourne Olimpiyat oyunlarıdır. Orada da sporun içine politikanın karıştığı görülmektedir. Sovyetler Birliği’nin Macaristan’ı işgal etmesinden dolayı Hollanda, İsviçre ve İspanya; Süveyş krizi nedeniyle ise Mısır, Irak ve Lübnan bu oyunları boykot etmiştir. Çin Cumhuriyetinin oyunlara kabul edilmesinden rahatsızlık duyan Çin Halk Cumhuriyeti de olimpiyatın açılışı yapıldıktan iki hafta sonra oyunlardan geri çekilmiştir (Tercüman Spor Ansiklopedisi, 1983, s.987).

Güney Afrika 1964 Tokyo Olimpiyatlarında sergilediği ırkçı tutum nedeniyle olimpiyatlardan çıkarılmıştır. Ancak 1968 Mexico City olimpiyatlarında ise yarışmaya kabul edilmiştir. Verilen bu karar, çoğunluğunu Afrika kıtasının oluşturduğu 40 ülkenin boykot etmesine neden olmuştur. Güney Afrika’nın yarışlara tekrar kabul edilmesini protesto eden 40 Afrika kıtası ülkesi, yarışmalara katılmayacaklarını belirtmiştir. Bu boykota Rusya’da katılmıştır. Olimpiyat Komitesi ortaya çıkan boykot krizinin üstesinden gelebilmek için Güney Afrika’nın Mexico City oyunlarından çıkartılmasına karar vermiştir (Felek, 1976).

1972 yılında Münih’te yapılan olimpiyatlar, siyasi boykot ve terör saldırısıyla kayda geçmiştir. Uluslararası Olimpiyat Komitesi’nin Rodezya’yı tekrar oyunlara kabul etmiş olması diğer Afrika ülkelerinin boykot kararı almasına yol açmıştır. Bunun sebebi ise Rodezya’da yaşanan ırkçılık faaliyetleridir. (TMOK, 1973, akt. Seçilmiş, 2004, s.76). Bu olayın yanı sıra oyunların devam ettiği sırada, olimpiyat köyü teröristlerce basılmış ve 2 İsraili sporcu öldürülmüştür. Diğer sporcular ise teröristler tarafından 36 saat rehin tutulmuşlardır. Çıkarılan bu çatışma sonucunda 9 İsraili sporcu, 5 terörist ve 1 polis öldürülmüştür (Giritli, 1983, s.84). Bu olayı gerçekleştiren Filistinli gerillaların amacının İsrail’de esir bulunan 200 Filistin vatandaşının serbest bırakılmasını sağlamaktır. Bu nedenle tüm dünyanın dikkatini verdiği olimpiyat oyunlarında kendi davalarının siyasi propagandasını yapmışlardır (Köni, 1982, Akt. Yaman, 1989, s.42).

1976 Montreal olimpiyatlarındaki yaşanan boykotun temel sebebi de ırkçılıktır. Oyunlardan önce Yeni Zelanda rugby maçları için ırkçı olduğu kabul edilen Güney Afrika’ya gitmiştir. Afrika ülkeleri bu nedenle Yeni Zelanda’nın, Montreal’e katılmamasını talep etmiştir fakat bu istek reddedilmiştir. Bu kararın ardından 20-22 sayısında ülke Kanada’da yapılan oyunlara katılım sağlamamıştır. Bunun yanı sıra Taiwan’daki milliyetçi Çin, organizasyon komitesinin kendilerini Çin Cumhuriyeti olarak tanımadıklarını öne sürerek olimpiyatlara katılmamıştır (Koryürek, 1996, s.66).

1980 Olimpiyat Oyunları yalnızca Sosyalist bir devlete verilen ilk Olimpiyatlar değil, aynı zamanda 1936’dan beri totaliter bir ülkede düzenlenen ilk Olimpiyatlar olarak karşımıza çıkmaktadır (Kanin, 1980). Ancak 1979 yılında SSCB’nin, Afganistan’a saldırması üzerine Amerikan başkanı Jimmy Carter’ında etkisiyle Amerika Milli Olimpiyat Komitesi 1980 Moskova olimpiyatlarını boykot etmiş ve sporcu gönderme kararı almıştır (Hill, 1992). Konu hakkındaki bazı yorumlara göre Sovyetlerin, Afganistan’ı işgal etmesine en sert tepkiyi Amerika vermiştir

(Sarantakes, 2011). Hatta Moskova oyunlarının Amerikan liderliğindeki boykotuna verilen destek ise git gide arttığı için birçok ülke oyunları boykot etmiş, katılım sağlamamıştır (Jefferys, 2012).

Görüldüğü gibi olimpiyatların siyasal alandaki etkisi de oldukça artmıştır. Özellikle Başkan Carter'ın 1980'de Olimpiyatları'nı boykot etmesi ve bu durumu adeta diplomatik bir silah gibi kullanması, spor oyunlardaki birleştirici ve bütünleştirici karakterin yozlaşmasına; uluslararası arenada siyasi rekabete dahil olmasına yol açmıştır. Örneğin, daha sonraki olimpiyatlarda Sovyetler Birliği'nin aldığı benzer bir siyasi içerikli boykot kararı şaşkınlık yaratmamıştır (Guttman, 1988, akt. Yılmaz, 2021). 1982 yılında Moskova, 1984 Yaz Olimpiyatları'nın örgütsel hazırlıklarına itiraz etmeyi amaçlayan bir propaganda kampanyası başlatmıştır ve bu talimatın tüm Doğu Bloku devletlerine yönelik olduğunu ilan etmiştir. Bunun üzerine Sovyet yetkililer 8 Mayıs 1984'te Olimpiyat oyunlarını boykot ilan etmiştir (Pasko, 2020).

1988 yılında Seul'de yapılacak olan Olimpiyat oyunlarına birbirleriyle düşman olduğu bilinen Kuzey ve Güney Kore, ortak ev sahipliği yapmak istemiştir. Fakat aralarındaki anlaşmazlık sonucu Kuzey Kore, Güney Kore'yi boykot etmiş, olimpiyat oyunlarına katılım sağlamamıştır (Ha, 2000, s.12).

Olimpiyatların barışçıl, bütüncül ve birleştirici unsur olmasına gölge düşürdüğüne inanılan boykotların önüne geçebilmek için birtakım kararlar alındığı görülmektedir. Koryürek (2003, s.71)'e göre Uluslararası Olimpiyat Komitesi, boykotların sonunun gelmesine inanarak, 1988 olimpiyatlarından sonra boykot ederek oyunlara katılmayan ülkelerin IOC'den çıkarılacağını ve bunun yanı sıra sonra gerçekleştirilecek hiçbir olimpiyata davet edilmeyeceklerini açıklamıştır.

Uluslararası Olimpiyat Komitesi'nin aldığı bu karardan sonra herhangi bir olayı (siyasi, ekonomik, ırkçı, dinsel vb.) öne sürerek olimpiyatları boykot edip katılmama durumu son bulmuştur. Ancak buna rağmen ülkelerin resmi boykot kararı almadan da olimpiyatların yapıldığı ülkelere yönelik eleştirileri siyasi olarak devam etmiştir. Örneğin, 2008 yılındaki oyunların Çin'de yapılmasına karar verilmesinin ardından Tayvan ve Tibet Çin'e karşı yoğun eleştiri, karalama gibi eylemlerde bulunmuştur. Çin kendisine yapılan bu eylemlere karşılık Tibet'le ilgili bazı internet sitelerine, Hong Kong ve Tayvan gazetelerine Apple Daily ve Liberty Times'a sansür uygulamıştır (Hartley, 2010).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Olimpiyat Tüzüğü'nde belirtildiği gibi modern olimpik hareketin en bilinen amaçlarından biri, gençlerin spor sayesinde ve spor yoluyla birbirleri arasındaki iletişimin anlayış ve dostluk ruhu içinde eğitilmesidir. Böylece birleştirici, bütünleştirici ve daha barışçıl bir dünya inşa etmeye yardımcı olunacaktır (Olympic Charter, 1980). Ancak sporun bu denli önemli olduğu, gençleri, toplumları ve aslında uluslararası ilişkileri pozitif manada etkilediği bilindiği halde, yine de bu organizasyonlara gölge düşürmek isteyenler, siyasi propaganda aracı olarak görenler olmuştur. Bu durumun en belirgin örneği olimpiyat oyunlarında yapılan çeşitli boykotlardır.

Boykotlar ilk kez uluslararası barışçıl ilişkiler kurmak için sporu kullanarak, siyaset dolaylı şekilde Olimpiyat alanına sokulmuştur. İlk Modern Olimpiyat Oyunlarında bile ateşli milliyetçiliğin sergilenmesi, oyunlarda devam edecek siyasi sorunların göstergesi olarak karşımıza çıkmaktadır. IOC, spor ve siyasetin ayrılmasını sağlamak için kurulmuş olsa bile, bu ayırım hiçbir zaman gerçekten yapılamamıştır. Çünkü olimpiyat oyunlarının uluslararası barışı kolaylaştırmak için kurulmuş olması, siyasetin oyunlarla ayrılmaz bir şekilde ilişkili olduğu anlamına gelmektedir (Sykes, 2017).

Bugünkü bulunulan noktada olimpiyat oyunlarının sadece bir sportif faaliyet olarak görülmesi mümkün gözükmemektedir (Matheson & Baade, 2004). Olimpiyatlara katılanlar, ev sahipliği yapanlar hatta yapmak isteyenler ve oyunları izleyenler de aslında küresel siyasetin labirentlerinde dolaştıklarını unutmamalıdır (Şahin, 2010). Örneğin benzer şekilde Kanin (1980)'in yapmış olduğu çalışmada, siyasetin spordan ayrı bir parça olarak görülemeyeceği belirtilmiştir. Hatta bu nedenle IOC'nin önemli bir yaptırımında bulunmadığı takdirde gelecek yıllarda sporcu başarılarının yanı sıra politik olayların önemli bir yere sahip olacağı ileri sürülmektedir.

Örneğin Ukrayna işgali ve buna bağlı olarak Rusya'nın Olimpiyat Oyunları'na katılma yetkisinin kısıtlanması, uluslararası ilişkiler ve sporun karmaşık etkileşiminin bir yansımasıdır. Bu olay, siyasi gerilimlerin ve çatışmaların sporun en prestijli etkinliklerine bile sızabileceğini ve Olimpiyat Oyunları'nın siyasi arenalarda nasıl birer araç haline gelebileceğini göstermektedir.

Rusya'nın Ukrayna toprakları üzerindeki müdahalesi, uluslararası hukuka aykırı bir eylem olarak görülmekte ve uluslararası toplumda ciddi endişelere neden olmaktadır. Bu çatışma, siyasi ve toprak bütünlüğü konularını içerdiği için doğrudan siyasi boyutlara sahiptir. Bu nedenle, uluslararası spor organizasyonları da bu siyasi gerilimi yansıtmaktan kaçınamaz hale gelmektedir.

Sporun genellikle barışı, arkadaşlığı ve anlayışı teşvik ettiği düşünülse de, uluslararası arenada siyasi çekişmelerin derinlemesine etkileşimi nedeniyle bu tür büyük spor etkinlikleri siyasi propagandanın veya güç gösterilerinin bir parçası haline gelebilir. Bu durum, Olimpiyat Oyunları gibi etkinliklerin amacının ve ruhunun nasıl siyasi dinamiklere göre şekillenebileceğini göstermektedir.

Rusya'nın Olimpiyatlar dışında bırakılması, siyasi bir karardır ve uluslararası topluluğun Ukrayna'daki işgale verdiği siyasi bir tepkidir. Bu durum, Olimpiyat Oyunları'nın siyasi boyutlarının vurgulanmasına ve sporun masumiyetinin dahi siyasi gerilimlerle etkilenebileceğine dair bir örnektir. Aynı zamanda bu tür adımlar, uluslararası spor organizasyonlarının ve ülkelerin siyasi duruşlarını ve değerlerini yansıtan önemli bir araç olarak kullanılabilirliğini de gösterir. Sonuç olarak, Ukrayna işgalinin Rusya'nın Olimpiyat Oyunları'na katılmasına etkisi, uluslararası siyasi gerilimlerin ve çatışmaların sporun içine nasıl nüfuz edebileceğini gösteren bir örnektir. Bu durum, Olimpiyatların yalnızca sporun bir ifadesi değil, aynı zamanda uluslararası siyasetin bir yansıması olduğunu ve büyük spor etkinliklerinin siyasi arenaların bir uzantısı olabileceğini göstermektedir (Diodato, E., & Strina, V. (2023); Tariq, 2023).

Özetle, spor ve uluslararası politika arasındaki ilişki basit değildir ve bu ilişkinin merkezinde pek çok paradoks yatmaktadır. Olimpiyatlar, uluslararası rekabetin en hararetli ve yoğun biçimlerinden birini temsil eder, ancak aynı zamanda barışı desteklemek için bir sembol olarak da kullanılır. Olimpik spor apolitik olmaya çalışır, ancak sürekli olarak politize edilir. Olimpiyatlar, devlet temelli bir uluslararası sistem etrafında tasarlanır ve buna göre düzenlenir, ancak ioc gibi aktivist gruplar ve kurumlar bu etkinliklerde alışılmadık bir güç kullanabilir. Olimpiyatları bir spor etkinliğinden çok daha fazlası, önemli bir siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel fenomen yapan tam da bu paradokslardır (Cottrell & Nelson, 2010). Ulusal politikacılar ve hükümet, bireysel veya ulusal hedeflerine ulaşmak için olimpiyatları kullanmaktadır. Hükümetlerin oyunlarla ilişkisinin merkezinde siyasetin olduğundan emin olunmasının bir nedeni olarak, oyunların çok pahalıya mal olmasına karşın çok az ekonomik fayda sağlaması düşünülmektedir (Berg, 2008).

Bütün bunlardan hareketle olimpiyat oyunlarının, dünyadaki tüm ülkeleri olimpizm felsefesine uygun şekilde bir araya getirmiş olduğu; bu sayede ise hem uluslararası ilişkilerin gelişmesine hem de olimpiyatlara katılan ülkelerin her birinin siyasi, ekonomik ve hatta toplumsal alanda kendi menfaatleriyle örtüşecek şekilde hareket etmelerine imkân sağladığı sonucu çıkarılmaktadır. Diğer yandan bu durum, ülkelerin politika dışında kaldığı düşünülen alanlarında bile aslında siyasetin ve çıkarların var olduğunu göstermektedir.

Bu çalışma, spor ile uluslararası siyaset arasındaki karmaşık etkileşimi vurgulayarak, öncelikli olarak spor aracılığıyla anlayış ve arkadaşlığı teşvik etmek amacıyla kurulan Olimpiyat Oyunları'nın, siyasi manevraların yapıldığı alanlara dönüştüğünü göstermektedir. Spor siyasetten ayırmak için çaba harcanmasına rağmen, siyaset ve Olimpiyat Oyunları sürekli bir şekilde kesişmektedir. Çalışma, Olimpiyatları global rekabeti ve barışı simgelerken aynı zamanda siyasi ajandaların da platformları olarak hizmet ettiğini vurgulamaktadır. Bu çalışma özellikle Olimpiyat Oyunları bağlamında spor ile uluslararası siyaset arasındaki karmaşık ilişkiye ışık tutmaktadır. Olimpiyatların tarafsızlık amaçlarına rağmen, tarihsel barışı teşvik etme temeli nedeniyle siyasetle iç içe olduğunu göstermektedir. Çalışmanın bulguları, Olimpiyatların atletik başarıları kutlamasına rağmen uluslararası siyasi dinamiklerin yansıtıldığı ve etkilediği bir platform olduğunu vurgulamaktadır. Bu çalışma, Olimpiyat Oyunları gibi spor ve uluslararası siyaset arasındaki paradoksları inceleyerek literatüre katkı sağlamaktadır. Olimpiyatların, tarafsızlık iddiasına rağmen, siyasi ifadelerin yapıldığı platformlar haline gelmesinin ardındaki karmaşıklığı anlamamıza yardımcı olur. Çalışma, Olimpiyatların siyasi bağlamdaki ekonomik ve sembolik önemini vurgulayarak mevcut literatürdeki boşluğu doldurur ve bu çok yönlü ilişkinin daha fazla araştırılmasını teşvik eder. Modern Olimpiyat Oyunlarındaki boykotlar, spor ile siyasetin kesiştiği bir durumun çarpıcı bir örneğini sunmaktadır. Bu boykotlar, Olimpiyatların uluslararası birlik ruhunu aşan siyasi motivasyonların üstün geldiği anlamına gelmektedir. Uluslar, genellikle şikayetleri ifade etmek veya siyasi ajandalarını ilerletmek amacıyla Olimpiyatların küresel sahnesini kullanmaktadır. Bu olgu, spor gibi görünüşte siyasetten uzak alanlarda bile siyasi çıkarların eylemleri şekillendirebildiğini göstermektedir. Özünde, bu çalışma Olimpiyat Oyunları'nın karmaşık doğasını ve uluslararası ilişkilerdeki rolünü ön plana çıkarmıştır. Olimpiyatların anlayışı aşan siyasi amaçları ifade etmek ve küresel anlayışı teşvik etmek amacıyla kurulmuş olsalar da, bunların siyasi hedeflerin ifade edildiği ve ilerletildiği

alanlar olduğu görülmektedir. Bu anlayış, Olimpiyatların yalnızca spor etkinlikleri değil, aynı zamanda uluslararası siyasetle karmaşık bir şekilde örülü enstrümanlar olduğunu vurgulamaktadır.

Etik Metni

Bu araştırma nitel yöntemle (derleme) araştırma olduğu için Etik Kurul gereksinimi bulunmamaktadır. Bu makalede dergi yazım kurallarına, yayın ilkelerine, araştırma ve yayın etiği kurallarına, dergi etik kurallarına uyulmuştur. Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazarlara aittir.

Yazarların Katkı Oranı Beyanı: Abdulkerim Çeviker %40, Dila Şeyda Taşdemir %30, Yunus Emre Güler %30.

KAYNAKÇA

- Balcı, C. (2003) Oyunun Kuralları Olimpik Sporlar Antikiteden Moderniteye Olimpiyat Oyunları, Boyut Yayıncılık, İstanbul
- Berg, C. (2008). Politics, not sport, is the purpose of the Olympic games. *The Institute of Public Affairs Review: A Quarterly Review of Politics and Public Affairs*, 60(3), 14–18. <https://search.informit.org/doi/10.3316/informit.661669163372971>
- Bozkurt, C. (2014). Nazilerin gölgesinde 1936 Berlin Olimpiyatları ve Türk sporcuların müsabakaları. *Journal of History Studies*, 6(6), 17-41.
- Coşkun, V. (2009). *Ulus-Devletin dönüşümü ve meşruluk sorunu*. Liberte Yayınları.
- Cottrell, M.P., & Nelson, T. (2010). Not just the games? power, protest and politics at the Olympics. *European Journal of International Relations*, 17(4), 729–753. <https://doi.org/10.1177/1354066110380965>
- Crowther, N. (2004). The state of the modern Olympics: citius, altius, fortius?. *European Review*, 12 (3), 445-460.
- Diodato, E., & Strina, V. (2023). Olympic Diplomacy as Contestation: The Legacy of the Beijing Olympics. *The International Spectator*, 58(2), 1-16.2023.
- Doxey, M. (1995). Something old, something new: the politics of recognition in post cold-war europe. *Diplomacy and Statecraft*, 6(2), 303-322.
- Felek, B. (1976). Olimpiyat oyunları nedir? *T.M.O.K Dergisi*. (33), 7-8.
- Giritli, İ. (1983). *Olimpik hareket*. TMOK Yayınları.
- Guttman, A. (1988). Soğuk savaş ve Olimpiyatlar. (Çev: Ö. Yılmaz, 2021). *Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 1(4), 75-81.
- Güven Karahan, B. (2015). Modern Olimpiyat oyunlarında siyaset ve boykotlar. *International Journal of Sport Exercise and Training Sciences - IJSETS*, 1(2), 114-119. <https://doi.org/10.18826/ijsets.30355>
- Ha, W.Y. (2000). *Korean sports in the 1980's and the Seoul Olympic Games of 1988* [Doctoral dissertation, Pennsylvania State University]. <https://core.ac.uk/download/pdf/51179822.pdf>
- Hartley, C. (2010). *The Politics of the Olympics: A Survey*. Taylor & Francis e-library.
- Hill, C.R. (1992). *Olympic Politics*. Martin's Press.

- Horne, J., & Manzenreiter, W. (2006). An introduction to the sociology of sports mega-events. *The Sociological Review*, 54(2), 1-24.
- İnce, M. (2016). Spor ile Siyasetin ilişkisi üzerine bir analiz; Sporu siyasete alet etmek. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(2), 456-464. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/joiss/issue/30780/323674>
- Jefferys, K. (2012). Britain and the Boycott of the 1980 Moscow Olympics. *Sport in History*, 32(2), 279–301. <https://doi.org/10.1080/17460263.2012.681356>
- Kanin, D.B. (1980). The Olympic Boycott in diplomatic context. *J. Sport Social Issues*, 4(1) 1-24. <https://doi.org/10.1177/019372358000400101>
- Koryürek, C. (1996). *Olimpiyat tarihi M.Ö.776-M.S.1996 klasik ve modern Olimpiyatlar, Olimpiyatlarda Türkler*. Arçelik Yayınları.
- Koryürek, C. (2003). *Olimpiyatlar*. Akbank Yayınları.
- Large, D.C. (2012). The Nazi Olympics: Berlin 1936. In Lenskyj, H.J., & Wagg, S. (Eds.). *The Palgrave Handbook of Olympic Studies*. Palgrave Macmillan. https://doi.org/10.1057/9780230367463_5
- Matheson, V.A., & Baade, R.A. (2004). Mega-Sporting events in developing countries: playing the way to prosperity?. *The South African Journal of Economics*, 72(5), 1085-1096.
- Mumcu, H.E., Çeviker, A., & Güder, E.N. (2021). Kalkınma planları ve hükümet programlarında sporun ekonomik, sosyal ve siyasal analizi. *Turkish Studies-Social*, 16(4), 1553-1577. <https://dx.doi.org/10.47356/TurkishStudies.51582>
- Nıkfıtrat, F. (2020). *Modern Olimpiyat oyunlarının gelişim sürecinin değerlendirilmesi* (Tez No. 638525) [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa].
- Olympic Charter. (1980). Comite International Olympique, *Olympic Charter provisional edition*. <https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/Olympic-Studies-Centre/List-ofResources/Official-Publications/Olympic-Charters/EN-1980-Olympic-Charter-Provisional.pdf>.
- Paker, S. (1990). *Dünden bugüne Olimpiyatlar*. Hürriyet Gazetesi.
- Panja, Tariq. (2023). "Ukraine Renews Its Threat to Boycott Olympics if Russian Athletes Compete." *New York Times*, 4 Feb. 2023, p. B8(L). *Gale Academic OneFile*, <link.gale.com/apps/doc/A735728642/AONE?u=anon~65276574&sid=googleScholar&xid=eb22ead0>.
- Pasko, A. (2020). Polish participation in the 1984 Summer Olympics Boycott: The Inside Story. *The International Journal of the History of Sport*, 37(15), 1608–1623. <https://doi.org/10.1080/09523367.2020.1845157>
- Şahin, Y. (2010). Olimpiyat kenti'nden Olimpiyat Devleti'ne. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 12(18), 73-80.
- Sarantakes, N.E. (2011). *Dropping the torch: Jimmy Carter, the Olympic Boycott, and the Cold War*. Cambridge University Press.
- Seçilmiş, K. (2004). *Antik zamandan günümüze Olimpiyat oyunları*. İl Press Yayınevi.

- Su, Z., McDonnell, D., Wen, J., Kozak, M., Abbas, J., Šegalo, J., ...et al (2021). Mental health consequences of COVID-19 media coverage: the need for effective crisis communication practices. *Global Health*, 17(4).
<https://doi.org/10.1186/s12992-020-00654-4>
- Sykes, J. (2017). *Running a Political campaign through the Olympics: Carter and the Boycott of the 1980 Summer Olympics* [Department of History, Barnard College senior thesis seminar].
https://barnard.edu/sites/default/files/inlinefiles/JenSykes_Running%20a%20Political%20Campaign%20through%20the%20Olympics_2017.pdf
- Tercüman Spor Ansiklopedisi*. (1983). Tercüman Yayınları.
- Yaman, M. (1989). *Olimpiyat oyunları ve turizm ilişkisinin Türkiye açısından değerlendirilmesi* [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi]. <http://nek.istanbul.edu.tr:4444/ekos/TEZ/18008.pdf>
- Yaylaci, S. T., & Ünlü, Ç. (2021). The Effect of Sport Activities on Self-Confidence Levels of 13-14 Year-Olds. *Journal of Educational Issues*, 7(3), 319-335.